

[Mette Madsen]

serne ens over hele landet. Denne undersøgelsesform er nøje beskrevet i betænkningens afsnit 3, s. 51, hvor man gennemgår hvert eneste område og begrundet, hvorfor man er nødt til at undersøge disse ting og spørge de ansøgende om dem.

Jeg har lagt mærke til, at man også i betænkningen skriver, at man prøver på forhånd at fortælle de vordende forældre, hvad denne undersøgelse går ud på, så de ikke møder den helt uforberedte. Det er også gennemgået her, hvor der står, at man samler ansøgerne gruppevis og diskuterer hele dette problemkompleks igennem med dem.

Jeg tror, vi også skal prøve at forestille os, hvor svær en situation undersøgerne står i. Jeg ville tro, det er en af de vanskeligste opgaver, man overhovedet kan få overdraget, at skulle vurdere, om éns medmennesker er egnede til at få deres allerstørste ønske opfyldt, og selv stå med en del af den afgørelse i hænderne. Jeg ville tro, det koster svære overvejelser, navnlig når undersøgelsen går i retning af, at der nok må gives et afslag.

Jeg ved, at man i de forskellige amtssamråd drøfter problemerne løbende. Man har ofte møde, hvor man snakker med hinanden om, hvilke sager man har behandlet, og hvilke sager man har måttet afslå, og man har også til stadighed prøvet at gøre arbejdsformen så ensartet som muligt i de forskellige amter.

Ministeren sagde, at vi nok også skulle lægge mærke til, at det kun var dem, der havde fået afslag, man hørte fra. Dertil kan jeg sige, at jeg naturligvis har hørt fra nogle af dem, men jeg har heldigvis også hørt fra mange glade og lykkelige og tilfredse forældre, der har opnået at få deres ønske opfyldt og har været tilfredse med myndighedernes behandling af sagen gennem alle dens faser.

Annelise Gotfredsen (KF):

En debat om disse forhold kan jo meget let blive meget følelsesbetonet, for der er stor sympati og medfølelse med barnløse ægtepar. Ledestjernen over alle adoptioner må, som også tidligere ordførere har sagt, være hensynet til barnets tarv, og det vil adoptivforældrene også selv være bedst tjent med.

De nugældende retningslinjer, der blev diskuteret og trukket op på den omtalte adoptionskonference på LO-Skolen i februar

i fjor, har endnu ikke fungeret ret længe, og som fru Mette Madsen mener også jeg, at det er for tidligt at bedømme funktionerne helt endnu. Vi har naturligvis øjnene åbne for, at reguleringer med tiden kan vise sig ønskværdige, og jeg vil da også understrege som ministeren, at reglerne skal behandles som retningssigevende.

I en følelsesladet situation, som ansøgere er i, når de er underkastet undersøgelse, vil men forståeligt nok være særdeles sårbar. Jeg skal da heller ikke bestride, at ikke alle undersøgelser måske har været så rigtige, som de burde; undersøgerne, sagsbehandlerne, er mennesker som alle andre, nogle mere egnede end andre.

Men jeg må vende mig stærkt mod det syn fra fru Inger Stilling Pedersens side, som hun har givet udtryk for i Berlingske Tidende den 24. juli 1978, hvor hun betegner embedsmændene som en »bedrevidende klasse, som ellers skulle være de tjenende. Har de fået for megen magt, og nyder de at bruge magten over for de mennesker, de kommer i kontakt med, f. eks. i adoptionsager?« Dette kunne faktisk ikke være udtrykt bedre af fremskridtspartiet.

Jeg vil naturligvis udtrykke min medfølelse med og forståelse for de adoptionssøgende, der er i en presset situation. Kunne man få nedbragt de lange ventelister eller i hvert fald de lange undersøgelsesperioder, tror jeg, meget ville være vundet. Ulykken er jo desværre, at man ikke kan sørge for, at alle ansøgere får deres ønske om et barn opfyldt, og det kan ikke nok så mange debatter hjælpe på.

Jeg vil bede ministeren om at tilstille retsudvalget en oversigt over, hvorledes mulighederne i dag er for at skaffe udenlandske børn til Danmark.

Mimi Jakobsen (CD):

Også jeg har naturligvis lyttet intenst både til ministerens redegørelse og til fru Inger Stilling Pedersens ordførertale, og jeg må desværre sige, at jeg fortsat har svært ved at se, hvad vi skal stille op med denne debat. Vi har i sidste folketingssamling livligt diskuteret reglerne for adoption i retsudvalget, og vi opnåede jo, som flere har været inde på, her efter en lempelse, først og fremmest i alderskravet, og det er vist en lempelse, som vi alle